

Sætning til min, men saa undrer det mig, at det ærede Medlem ikke har fulgt Flertallet og er gaaet med til en betydelig Indskrænkning af Puls- og Botvaadfiskeriet. Med Hensyn til det andet Punkt have de to ærede Medlemmer af Mindretallet villet gjøre gjældende, at en Indskrænkning af Puls- og Botvaadfiskeriet var blot for at bevare lokale Interesser; men dersom de her ville støtte deres Mening paa Kommissionens Betænkning, som var nedsat i 1866, saa maa jeg sige, at denne ogsaa akkurat indeholder det Modsatte, thi Kommissionen antog det netop som en Byrde for de Omkringboende at have disse laaseede Bunde, og ikke som en Interesse for dem; at de ikke maatte fiske paa disse Grunde med Kalaavaad. Kommissionen siger nemlig, at den vistnok ikke nu behøver at fremhæve paany, hvilken betydelig Ulempe Indskrænkninger i dette Forhold medføre, især for de i Nærheden af laaset Band boende Fiskere osv. Altsaa, man ser, at Kommissionen netop gik ud fra, at det var en Byrde, i Stedet for at det ærede Medlem vil gjøre gjældende, at det var personlige Interesser. Det ærede Medlem tillod sig ligeledes ved 1ste Behandling at udtale: „Det er en overordentlig behagelig Ting at kunne have ikke ganske smaa Strækninger af Limfjorden til Raadighed, men dette låder sig ikke gjenneføre i sin Helhed; Limfjorden kan ikke udskiftes saaledes, at enhver Fisker kan have sit Distrikt der.“ Men jeg tror, det beror paa en noget feilagtig Opfattelse af de laaseede Bunde. Thi hvad ere de laaseede Bunde? Det er ikke saaledes, at man selv forlanger at fiske der og forbyder Andre det. Nei, det forbydes Alle at fiske der, saa det er ikke nogen Indskrænkning overfor de Fiskere, som bo langt borte, der fter ved, at man paa- byder de laaseede Bunde. Var det saa, at man sagde: vi ville have disse Strækninger for os, vi ville fiske med Puls- og Botvaad der, saa var det en anden Sag, men de, for hvem han talte, nemlig de ældre Furboskere — thi de yngre dele vist ikke hans Anskuelser — have samme Ret til at fiske i det laaseede Band med samme lovligt Redskaber som de, der bo ved det. De to Sætninger, som de ærede Medlemmer have opstillet i deres Be-

tænkning, hero saaledes paa en fuldstændig Misforstaaelse af Kommissionens Betænkning, og jeg haaber, at dette vil være en yderligere Støtte for Flertallet til at faae sit Vædringsforslag under Nr. 3 vedtaget, saa meget desto mere som vi Fire ikke staa ene med dette Forslag. Jeg tør nok sige, at dersom Regjeringen forespørger hos Fiskerne rundt omkring ved Limfjorden, vil den faae et overveiende Flertal for vort Vædringsforslag. Der er uden Opfordring til Regjeringen indkommet Andragender fra Fiskerne paa forskellige Steder ved Limfjorden. Saaledes fra Fiskerne i Ribe, af hvilke det paa en meget træffende Maade godtgøres, hvilken Udælgelse dette Fiskeri med Puls- og Botvaad fører til, og som endogsaa gaa saa vidt, at de sige, at dette Fiskeri er lige saa farligt som det forbudte Fiskeri med Landvaad, idet man fisker med Puls- og Botvaad paa Bunde indtil 1 Mens Dybde. Det er fuldkommen rigtigt, og jeg siger, at skal Puls- og Botvaadfiskeriet ikke indskræntes i den Grad, som Flertallet her foreslaar, saa vil jeg tillade mig at foreslaa, at de fattige Fiskere maa bruge Landvaad, thi de koste kun $\frac{1}{6}$ saa meget, som disse Puls- og Botvaad koste, og gjøre ikke større Skade. Et Andragende i samme Retning er kommet fra henved 100 Fiskere i Nykjøbing paa Mors; de udtale sig paa lige Maade og godtgøre med Tal, at de Redskaber, der bleve indførte ved Loven af 22de Marts 1867, ødelægge paa en lille Strækning aarlig omtrent 25 Millioner smaa Fiske eller Ungel. Hvorvidt det holder Stik, skal jeg ikke udtale nogen Døm om. Lignende Andragender ere komne fra Fiskere i Louens og Alstrup under Gislund Herred i Aalborg Amt og fra Fiskere i Drølev Kloster, Høislev og Lunds under Bjborg Amt. En Skrivelse er ligeledes kommen mig i Hænde, siden jeg blev Medlem af Udvalget, fra Varde, Dvøls- og Taarup Sogne i Sjælds-Nørlyng-Herred, og et lignende Andragende fra Fiskerne i flere Sogne i Rinds Herred var sat i Gang ved Sulettid og skulde have været indgivet hertil, men jeg fraraadede det, da Flertallet af Udvalget alligevel vilde gjøre Alt, hvad der stod i dets Magt, for at faae Vædringsforslaget under Nr. 3 vedtaget. Vi staa saaledes ikke ene